

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Gudfaders Billedbog

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748573362784/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Forræderen Corfits Ulfeldt
til øvrig Spot, Skam og Skjændsel.«

Men hvor er hun nu, den fornemme Frue? Hø-ih-hu-ih!
piber Vinden med skurende Røst. I »Blaa Tærne« bag Slottet,
hvor Havrandet staaer mod den slimede Muur, der har huu alt 5
siddet i mange Aar. Den er i Kamret mere Rød end Varme; det
tille Vindue er højt under Loftet. Kong Christian IV's forkjæ-
lede Barn, han den fineste Frøken og Frue, hvor sidder hun
ringe, hvor sidder hun slet! Hvidringen hænger Gardin og
Tapet om Fængslets tilrøgede Vægge. Hun husker sin Barn- 10
doms deilige Tid, sin Faders milde, straalende Træk; hun hu-
sker sin pragtfulde Bryllupsfærd: hendes Stoltheds Dage, hen-
des Trængselatid i Holland, i England og paa Bornholm.

»Ei Noget synes tungt for ægte Kjærlighed!«

Dog, da var hun hos ham, nu er hun ene, for altid ene! Hun 15
veed ei hans Grav og Ingen veed den.

»Troškab mod Manden var al hendes Brøde.«

– Hun sad i Aaringer, lange og mange, mens Livet rørte sig
udenfor. Det staaer aldrig stille, men det ville vi et Øieblik her, 20
tænke paa hende og Sangens Ord:

»Min Huusbond holdt jeg tro min Eed
I Nød og stor Elendel«

»Seer Du Billedet her?« sagde Gudfader.

Det er Vintertid; Frosten staaer Bro mellem Laaland og
Fyen, Bro for Carl Gustav, som drager uständeligt frem. Der 25
er Plyndring og Mordbrand, Angest og Nød i det hele Land.

Svensken ligger for Kjøbenhavn. Det er biderde koldt og en [96]
fygende Sne; men tro sin Konge og tro sig selv staae Mand og
Kvinde rede til Kampen. Hver Haandværksmand, Bodsvend,
Student og Magister er oppe paa Volden til Værn og Forsvar. 30
Der er ingen Frygt for de gloende Kugler. Kong Frederik svor,
han vilde dø i sin Rede. Han rider deroppe og Dronningen
med ham. Der er Mod og Mandstugt og Fædrelandsind. Lad

6 Kamret] Kammeret 0. 7 IV's] den Fjerdes B. 14 Ei ... Kjærlighed] mgl. Pk; B: »Ei Noget synes tungt for Ægte-Kjærlighed, / Trofasthed er den Dyd, man ei ter bløes ved.« 17 Troškab ... Brøde] ikke markert som ejet Pk.
22 Elendel] hæftet i 0: (Sluttet); og i flg. nr. titel, forf. og (Sluttet.).